

Tisztelt Miniszterelnök Úr, Miniszter úr, Tábornok és Főtiszt urak és hölgyek, Államtitkár hölgyek és urak! Tisztelt Egyetemi Polgárok! Kedves Vendégeink!

Szeretettel köszöntöm önöket az új tanév kezdetén! Ez a nap nem csak a frissen felvett, tanulmányaikat megkezdő hallgatóinknak, hanem számomra is különleges; velük együtt léptem be az intézménybe, és ahogyan ők, úgy én is sokat fogok dolgozni a következő években az egyetemen, az egyetemért. Az újonnan érkezettek egyikeként köszöntöm a Nemzeti Közsolgálati Egyetem elsőéves hallgatóit, azokat is, akik eljöttek ma közénk, és azokat is, akik kényszerűségről távol vannak, de szintén hozzánk tartoznak.

John Henry Newman bíboros, az európai teológia és tudomány egyik legnagyobb XIX. századi alakja az egyetemek elsődleges küldetésének a hallgatók bölcsességének növelését tartotta. A bölcsesség egyszerre öncél és eszköz az egyén környezetének, a társadalmi valóságnak az alakítására. Ma, amikor az egyetemekben sokszor inkább a majdani életpálya gyakorlatias teendőire felkészítő szakképző intézményt látunk, annak tudatosítása, hogy itt elsősorban az önálló gondolkodásra és döntéshozatalra képes, a tudományosság szigorú mércéi szerint felkészített, hazáját szolgálni tudó diplomások útra engedése a cél, talán nem indokolatlan. Magyarország Alaptörvényének X. cikke védi a tudományos kutatás, a tanulás és a tanítás szabadságát is. A tanulás, a tanítás és az egyetem autonómiája teszi lehetővé a newman-i gondolat gyakorlatba való átültetését az alkotmányos jogállam keretei között.

Az európai tudományegyetemi modell az oktatás és a kutatás egységén alapszik. Ez az NKE esetében azonban sajátosan van jelen. Egyrészt az intézmény szellemi jogelődje, a Magyar Királyi Honvéd Ludovika Akadémia

kétszázéves öröksége megalapozta utunkat, a 21. század elvárásai és kihívásai pedig meghatározzák jelenünket. Minden képzési területünkön a jogelődök több évtizedes hagyományai állnak mögöttük, ezekből is szeretném kiemelni, hogy a közigazgatási felsőoktatás alapintézményeként idén ünnepeljük e képzési terület megalapításának 40. évfordulóját.

Azzal, hogy az NKE felel a hazai és nemzetközi közigazgatási tisztségviselők, a rendészeti szervek és a honvédség tisztjeinek, valamint a vízügyi szakemberek képzéséért, ma az egyetem az államszervezet egyik legfontosabb kiszolgálója. Hivatásunk az, hogy az államérdek támogatásán keresztül járuljunk hozzá az egyéni szabadság és a közjó megóvásához és gyarapításához. Az NKE-nek ezt a hozzájárulást egyetemenként, tudományos kutatóhelyként kell megtennie, ami különleges hangsúlyokat kíván a munkában. Az államszervezet a kreatív, Magyarország és a világ dolgaiban korszerű tudással eligazodó, önálló döntéshozatalra képes, kellően művelt, szellemileg és fizikailag felkészült diplomások kibocsájtását várja az egyetemtől. Az állam és az egyetem tehát egymásra utaltságban létezik, az egyik sikere a másiké is.

Egy állami egyetem alkotmányos szempontból világnézetiileg semleges, de értékrendjét tekintve nem lehet az. Az alaptevékenységeket, az oktatást és a kutatást is a magyar történeti hagyományokra tekintettel, az egyetem saját múltjára büszkén, az európai kultúra szövetébe ágyazottan, a magyarság és a magyar állam megmaradásának és megerősödésének célja által vezérelve, egymás emberi méltóságát tiszteletben tartva kell végeznünk. Önöket, hallgatókat pedig, akár az állam szervezetében, akár máshol találják majd meg boldogulásukat, arra kell felkészítenünk, hogy ezen értékek képviselőivé válhassanak szakmai pályafutásuk során. Önök mind arra

készülnek, hogy a magyar állam, a magyar állampolgárok szolgálatába álljanak majd. Ezért nem csak az a fontos, hogy megfelelő gyakorlati tudást adjunk át Önök számára; a gyökereit tisztelő, tudásában elmélyült, emberségében megkérdőjelezhetetlen polgárokat szeretnénk képezni e helyen.

Úgy gondolom, hogy az egyetem nevelő, szellemi közösségépítő és kulturális missziója kiemelkedő jelentőséggel bír. Emiatt rendkívül sok tennivalóval is jár ennek megteremtése. Minden felsőoktatási intézmény egy bonyolult organizmus, ahol hallgatók, tanárok, kutatók, adminisztratív és a háttérben dolgozó munkatársak közösségének együttműködése határozza meg a mindennapokat. Az NKE különlegességét többek között az adja, hogy civilek és egyenruhások élnek, tanulnak, dolgoznak együtt, ezért a különféle hivatásrendek hagyományai és szokásrendje áthatja egyetemi életünket. A bonyolult együttműködés miatt az egyetem színvonalát, az ott tanulók és dolgozók közérzetét alapvetően nem a vezetők határozzák meg. Akárki is a rektor vagy a dékán, a lényeg az, hogy mi hangzik el a tanórákon és hogyan szélesíti az a hallgatók szellemi horizontját, és hogyan válik Önökből, hallgatókból valódi közösség, ami aztán elkíséri Önöket egész életükön át. Nem szabad úgy tennünk, mintha az egyetemi élethez kizárólag a kiképzés, a rendszeres órai részvétel, a könyvtári kutatás vagy a sikeres vizsgázás tartozna hozzá: legalább ennyire fontosak a hosszan elnyúló beszélgetések az évfolyamtársakkal, a szövődő szerelmek megélése és a sírig tartó barátságok megkötése. Aki nem úgy gondol vissza utóbb az egyetemi éveire, mint élete legszebb időszakára, az valamit biztosan elmulasztott. Az NKE e tekintetben is különleges helyzetben van: hazánk legmodernebb egyetemi campusa az otthonunk: a Ludovika Egyetemi Campus. Otthona azoknak a

hallgatóknak és kollégáknak is, akiknek a képzése és munkája nem ezen a Campuson folyik.

Nem érhetjük be azzal, ha az NKE képzései kellően színvonalasak. Nekünk a külvilág számára is felismerhető sajátos önálló identitással kell rendelkezünk. Ehhez mindenünk megvan: minden igényt kielégítő épületkomplexum, hagyomány, amire építhetünk, emberek, akikkel dolgozhatunk, továbbá kellő elszántság és munkakedv. El kell tehát jutnunk oda, hogy ide járni és itt dolgozni kitüntetés, érdem és mindennap őszintén megélt öröm legyen. Ez nem csak a meglévő szép hagyományaink tiszteletét, mindennapi alkalmazását, hanem a még tovább gyarapítható egyetemi kultúra megteremtésének feladatát is előírja számunkra.

Edmund Burke, a brit felvilágosodás és a konzervatív politikai gondolkodás nagy alakja szerint: „Az állam társas viszony minden tudományban, minden művészetben, minden erényben és minden tökélyben. Az efféle társaság céljai ugyanis csak számos nemzedék elmúltával érhetők el; nem csupán maguk az élők, hanem az élők, a már holtak, s a még meg nem születettek közötti társas viszony ez.”

Úgy vélem, hogy nem csak az állam, hanem az egyetem is efféle építmény. Ha úgy tetszik, maga a tökéletes demokrácia, amelyben a holtaknak és a még meg nem születetteknek is van érdekeltisége. Az egyetemépítésért ma elvégzett munka eredményei legtöbbször csak évek, akár generációk múltán válnak láthatóvá. Amit az előttünk járók végeztek, abból mi most gazdagodunk. Ennek tudatában, szemünket az örökkévalóságra függesztve kell munkálkodni mindannyiunknak, akik az egyetemen, az egyetemért

dolgozunk. Ezért is jár köszönet az egyetem minden tagjának az intézményalapítás óta eltelt hét évben végzett építő és fejlesztő munkáért.

Elengedhetetlenül fontos az egyetem további épüléséhez mindazok munkája, akik bármilyen minőségükben az NKE közösségéhez tartoznak. Mert valódi közösséggé kell válnunk, kisebb és nagyobb körökben, az egyes órai csoportokban, az évfolyamokon, a karokon, tudományos műhelyekben, az egyes szervezeti egységekben és az egyetem egészének a szintjén is, befogadva valamennyi új, most hozzánk érkező egyetemi polgárt. Legyen okunk emelt fővel járni, mint az NKE képviselői és építői, és később majd legyen okunk melegséget érezni szívtájékon akkor, ha visszagondolunk az intézményre, ahová valaha tartoztunk. Ennek érdekében minden egyetemi polgárnak, legyen az vezető, oktató, adminisztratív munkát végző szakember, vagy éppen régi-új hallgató, a másik iránti bizalom elve és a szeretet parancsa mentén kell együtt munkálkodnia, kötelességeit teljesítve és lehetőségeit kihasználva.

Ebben a szellemben kívánok az universitas minden tagja számára közösen megélt sikereket az új tanévre!